

Sygn. akt II KKN 65/99

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2001 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na rozprawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN - Ewa Strużyna

Sędziowie: SN - Józef Musioł (spr.)

SN - Marek Sokołowski

Protokolant: Danuta Bratkrajc

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Bogumiły Drozdowskiej

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2001 r.

sprawy **Z. N.**

skazanego z art. 279 § 1 kk i inne

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w W.

z dnia 21 października 1998 r., sygn. IX Ka .../98

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w W.

z dnia 22 maja 1998 r. sygn. II K .../96

- I. uchyła zaskarżony wyrok i zmienionym nim wyrok Sądu Rejonowego w części skazującej Z. N. za popełnienie przestępstwa określonego w art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 22**

- kwietnia 1959 r. o zwalczaniu niedozwolonego wyrobu spirytusu i uniewinnia go od popełnienia tego czynu, a kosztami sądowymi w tej części obciąża Skarb Państwa;**
- II. w pozostałym zakresie kasację oddala jako oczywiście bezzasadną i zwalnia skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego;**
- III. zarządza zwrot Z. N. 450 zł opłaty od kasacji.**

U Z A S A D N I E N I E

Prokurator Rejonowy w W. wystąpił z aktem oskarżenia p-ko Z. N., zarzucając mu, że:

- I. w nocy z 2 na 3 października 1995 r. w W.wskiego po uprzednim wykłuciu wyłomu w ścianie włamał się do sklepu obuwniczego stanowiącego własność W. R., po czym zabrał w celu przywłaszczenia różnego rodzaju obuwie o wartości 8695 zł 04 gr na szkodę w/w tj. o czyn z art. 208 d.kk
- II. w nocy z 5 na 6 października 1995 r. w W. działając wspólnie i w porozumieniu z P. O. i A. B. co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, po uprzednim wykonaniu wyłomu w ścianie, włamał się do sklepu obuwniczego W. R., skąd zabrał w celu przywłaszczenia różnego rodzaju obuwie o wartości 123,70 zł na szkodę w/w tj. czyn z art. 208 kk
- III. w okresie od 5 października 1995 r. do 6 października 1995 r. w miejscowości L., na terenie swojej posesji przy ul. D. przechowywał

samochód m-ki „Polonez” wartości 1900 zł pochodzący z kradzieży dokonanej w Warszawie w dniu 4.X.95 r. na szkodę L.B. tj. o czyn z art. 215 § 1 kk;

- IV. w nocy z 16 na 17 września 1995 r. w W. po uprzednim wyłamaniu kraty i wypchnięciu okna włamał się do pomieszczeń Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej po czym zabrał w celu przywłaszczenia dwie maszyny do produkcji makaronu o wartości 20.000 zł na szkodę RSP N. tj. o czyn z art. 208 kk;
- V. w kresie od nieustalonej daty do dnia 6 października 1995 r. w miejscowości B. na swojej posesji przy ul. J. 22 przechowywał przedmioty służące do nielegalnego rozlewania i kapslowania alkoholu w postaci kapsli, nalepek – etykietek i nazwami wódek, przyrządy do kapslowania, puste pojemniki plastikowe z napisem „Alcohol” tj. o czyn z art. 44 ustawy z dnia 26.X.1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 22 maja 1998 r. oskarżony Z. N. został uznany za winnego tego, że:

- I. w okresie od 16 września 1995 r. do 6 października 1995 r. w W. , działając w warunkach przestępstwa ciągłego dokonywał kradzieży z włamaniem w tym:
- w nocy z 16 na 17 września 1995 r. po uprzednim wyłamaniu kraty i wypchnięciu okna włamał się do pomieszczeń Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej – N.ieś, skąd zabrał w celu przywłaszczenia dwie maszyny do produkcji makaronu o wartości 20.000 zł;
 - w nocy z 2/3 października 1995 r. po przednim wykuciu wyłomu w ścianie włamał się do sklepu obuwniczego

stanowiącego własność W. R., skąd zabrał w celu przywłaszczenia obuwie o wartości 8.695,04 zł;

- w nocy z 5/6 października 1995 r. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim wykonaniu wyłomu w ścianie włamał się do sklepu obuwniczego W. R., skąd zabrał w celu przywłaszczenia różnego obuwia o wartości 1.294,70 zł tj. czynu z art. 208 kk w zw. z art. 58 kk i za czyn ten z mocy art. 208 kk w zw. z art. 58 kk i art. 36 § 2 i 3 kk skazany na karę 2 lat pozbawienia wolności i 700 zł grzywny.

Z. N. uznano za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt III i za to na podstawie art. 215 § 1 kk w zw. z art. 36 § 2 i 3 kk przy przyjęciu, że działał oskarżony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, skazany na karę 1 roku pozbawienia wolności i 500 zł grzywny; za czyn V przy przyjęciu, iż czyn został popełniony w m.L. przy ul. D., a czyn wyczerpuje art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o zwalczaniu niedozwolonego wyrobu spirytusu i na podstawie tych przepisów skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i 500 zł grzywny;

Na podstawie art. 66 kk, 67 § 1 kk orzeczone kary łączne 3 lat pozbawienia wolności i 1.500 zł grzywny z zamianą w razie nieuiszczenia w terminie na zastępczą karę pozbawienia wolności, przyjmując jeden dzień za równoważny grzywnie w kwocie 20 zł; na podstawie art. 48 § 1 kk orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa trzech łomów, dwóch kompletów rękawiczek poprzez ich zniszczenie, a na podstawie art. 9 pkt 1 ustawy z 22 kwietnia 59 r. przez zniszczenie przyrządu do kapslowania, 50 szt. kapsli, 100 sz.

etykiet, 4 plastikowych butelek pozostałe zabezpieczone przedmioty zwrócono oskarżonemu.

Na podstawie art. 83 § 1 kk zaliczono na poczet kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od 9.08.96 r. do 15.X.96 r. Zwolniono oskarżonego od opłat i kosztów postępowania.

Na skutek wniesionego środka prawnego Sąd Wojewódzki w W. wyrokiem z dnia 21 października 1998 r. sygn. akt IX Ka .../98 zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego zmienił w ten sposób, że:

- „1. przypisane oskarżonemu czyny kwalifikuje: czyn I z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk; czyn III z art. 291 § 1 kk i przepisy te przyjmuje za podstawę skazania oskarżonego;
2. za podstawę wymiaru kary pozbawienia wolności przy czynie I przyjął art. 279 § 1 kk, zaś przy czynie III art. 291 § 1 kk;
3. uchylił orzeczenia o karach grzywny wymierzonych oskarżonemu przy czynach I, III i IV;
4. uchylił orzeczenie o karze łącznej grzywny;
5. za podstawę orzeczenia łącznej kary pozbawienia wolności przyjął art. 85 kk i 86 § 1 kk;
6. za podstawę przepadku dowodów przyjął art. 44 § 2 kk;
7. za podstawę zaliczenia tymczasowego aresztowania na poczet kary łącznej pozbawienia wolności przyjął art. 63 § 1 kk;
8. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy;
9. zwolnił oskarżonego od ponoszenia opłaty sądowej za obie instancje, koszty postępowania w sprawie przejmując na rachunek Skarbu Państwa.”

Powyższy wyrok Sądu Wojewódzkiego zaskarżył kasacją obrońca oskarżonego, który zarzucając:

- „1. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o zwalczaniu niedozwolonego wyrobu spirytusu, wynikającą z bezzasadnego uznania, że przepis ten ma zastosowanie do czynu polegającego na przechowywaniu kapslownicy;
2. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 167, 352 i 366 § 1 kpk (odpowiednio art. 152, 303 i 313 d.kpk) wyrażającą się zaniechaniem przeprowadzenia dowodu z zeznań, zawnioskowanego w akcie oskarżenia, świadka P. O., a ponadto art. 45 § 2, 410 i 424 § 1 kpk (odpowiednio art. 3 § 1 i 3, 357 i 372 § 1 d.kpk) wyrażającą się jednostronną i selektywną oceną materiału dowodowego, a w konsekwencji rozstrzygnięciem istniejących wątpliwości na niekorzyść skazanego”

w n i ó s ł

o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja zarzucająca obrazę przepisów prawa materialnego a mianowicie art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o zwalczaniu niedozwolonego wyrobu spirytusu jest oczywiście zasadna.

Przypisanie winy dopuszczeniu się przez Z. N. przestępstwa przewidzianego w art. 4 cytowanej ustawy nastąpiło w oderwaniu od treści tej normy prawnej.

Przepis ten przewidywał odpowiedzialność karną gdy w grę wchodziło wyrabianie, przechowywanie, zbywanie lub nabywanie przyrządów, których właściwości wskazują na to, że służą lub są przeznaczone do niedozwolonego wyrobu spirytusu (art. 4 pkt 1 cytowanej ustawy).

Tymczasem oskarżony skazany został za przechowywanie przedmiotów, które mogły służyć do ewentualnej dystrybucji wyrobów spirytusowych (przyrząd do kapslowania, puste pojemniki plastikowe z napisem „Alcohol”).

W tej sytuacji należało uchylić zaskarżony wyrok i zmieniony nim wyrok Sądu Rejonowego w części skazującej Z. N. za popełnienie przestępstwa określonego w art. 4 pkt 1 cytowanej ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. i uniewinnienie go od popełnienia tego czynu.

Na marginesie dodać należy, iż zgodnie z art. 16 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie spirytusu, wyrobie i rozlewie wyrobów spirytusowych oraz wytwarzania wyrobów tytoniowych wydano ustawę z dnia 22 kwietnia 1959 straciła swą moc.

Jeżeli chodzi o pozostałe zarzuty podniesione w kasacji to Sąd Najwyższy uznał, iż w tym zakresie kasacja jest oczywiście bezzasadna, to zgodnie z art. 535 § 2 kpk nie wymaga pisemnego uzasadnienia.

Biorąc powyższe rozważania Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.